

ปัญหาทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการนักกีฬาสมัครเล่น
สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

Legal Issues in Amateur Athlete Welfare affiliated with the
Sports Association of Thailand

พัชร หงสยาภรณ์ (Pachara Hongsayaporn)

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Student, Master of Laws Program, School of Law,

National Institute of Development Administration

nilasaya@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬา องค์กรควบคุม และดูแลการจัดสวัสดิการ หลักเกณฑ์และมาตรการจัดสวัสดิการของนักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ขอบเขตในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านกฎหมายกีฬา องค์กรกีฬาและสวัสดิการนักกีฬาของไทยและต่างประเทศ ตลอดจนศึกษากฎหมายของนักกีฬาอาชีพเพื่อเปรียบเทียบกับนักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

วิธีที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษากฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการของนักกีฬาทั้งของประเทศไทยกับประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย ประเทศญี่ปุ่น และประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) รายงานประจำปี หนังสือ วารสาร บทความทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เจ้าหน้าที่และนักกีฬาของสมาคมกีฬา จำนวน 6 สมาคมกีฬา ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาที่เล่นเป็นทีมและกีฬาที่เล่นเฉพาะบุคคล ทั้งนักกีฬาปกติและนักกีฬาคนพิการ

ผลการศึกษาพบว่า กฎหมายการกีฬาของไทยไม่เอื้ออำนวยและมีข้อจำกัดในการจัดสวัสดิการให้นักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ทำให้นักกีฬาขาดขวัญและกำลังใจในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และนักกีฬาว่าแต่ละสมาคมกีฬามีความต้องการที่ตรงกันในเรื่องงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ทำให้การบริหารจัดการสวัสดิการไม่ครอบคลุมนักกีฬาทั้งหมด ในทางปฏิบัติสมาคมกีฬาได้นำงบประมาณที่ได้รับจากการกีฬาแห่งประเทศไทยมาจัดเป็นสวัสดิการให้นักกีฬาตามระเบียบที่กำหนดเท่านั้น ซึ่งสวัสดิการขั้นพื้นฐาน ที่ดีจะเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาได้พัฒนาตนเองให้มีความเป็นเลิศและต่อยอดเป็นนักกีฬาอาชีพ รัฐและการกีฬาแห่งประเทศไทย รวมทั้งสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย จึงควรตระหนักและให้ความสำคัญกับนักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยโดยการจัดสวัสดิการที่ดี เพราะการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนนั้นได้ถูกกำหนดไว้แล้วในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

ข้อเสนอแนะ การกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลและควบคุมสมาคมกีฬา จึงควรมีกฎหมายเพิ่มเติมหรือออกกฎหมายอนุบัญญัติหรือกฎเกณฑ์ แห่งกฎหมาย (By-law) กฎ ระเบียบ เงื่อนไข ให้สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกสมาคมต้องกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการเรื่องสวัสดิการขั้นพื้นฐานแก่นักกีฬาสมัครเล่นไว้ในข้อบังคับของสมาคม เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงให้แก่นักกีฬาทุกคน ทั้งนี้สวัสดิการที่จัดให้นักกีฬาต้องมีความเหมาะสม จำเป็นและตรงตามความต้องการของนักกีฬาแต่ละชนิดด้วย นอกจากนี้รัฐควรใช้มาตรการทางภาษีและสิทธิประโยชน์อื่นใดให้มากกว่าที่ได้ประกาศกำหนดไว้แล้ว เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนได้เข้ามาเป็นผู้สนับสนุนหลัก (sponsors) ของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

คำสำคัญ: สวัสดิการ, นักกีฬาสมัครเล่น, สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

Abstract

This study aims to study legal issues related to Sports, control and supervise welfare organization, and rules and measures for the welfare of amateur athletes affiliated with the Sports Association of Thailand. For the scope of this study, the researcher aims to study principles, theories, concepts and research related to Sports

Law, Sports Organization, Athlete's welfare both in Thailand and Overseas included study the law of professional athletes to compare with Amateur Athletes affiliated with the Sports Association of Thailand.

Furthermore, the researcher has studied the documentary research by studying the laws relating to the Athletes' welfare in Thailand, Federation of Malaysia, Japan and South Korea included the annual reports, books, journals, Academic articles, theses and in-depth interviews of staff and athletes from six sports associations. The researcher selected purposive sampling to be the Representatives of Team-based athletes and personalized sports; both regular athletes and disabled athletes.

The study indicated that Sports laws of Thailand are unfavorable and limited to provide the welfare of amateur athletes affiliated with the Sports Association of Thailand caused the lack of morale and self-development continuously consistent with the information obtained from interviews with the officials and the athletes that each sports association has insufficient budgets and the welfare administration does not cover all athletes. In practice, the Sports Association has adopted a budget from the Sports Authority of Thailand to provide the welfare of athletes according to the prescribed rules because a good basic welfare will motivate the athletes to develop themselves become professional athletes. It is necessary that the State and Sports Authority of Thailand, as well as, the Sports Association of Thailand should focus on amateur athletes affiliated with the Sports Association of Thailand by providing a good welfare because the Sports promotion and development is effective and acceptable according to the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560.

As the above mentioned, The Sports Authority of Thailand which is the state agencies and has power to regulate the Sports Association of Thailand to enact additional legislation or by-law regulations for all the Sports Association of Thailand and specify rules and measures of basic welfare for amateur athletes in the Association's regulations which guarantee the stability of all athletes to provide the appropriate and necessary welfares according to the needs of each type of athletes.

In addition, the state should enforce the tax measures and other benefits more than the past to motivate the private sector and the public to become the main sponsors of the Amateur Athletes affiliated with the Sports Association of Thailand.

Keywords: Welfare, Amateur athlete, Sports association of Thailand

บทนำ

ปัจจุบันวงการกีฬาของไทยได้มีบทบาทและความสำคัญมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต จะเห็นได้จากจำนวนเหรียญรางวัลที่เพิ่มมากขึ้นของนักกีฬาไทยทั้งในระดับนานาชาติและระดับโลก นำมาซึ่งรายได้และเกียรติยศชื่อเสียงของนักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยและชาติไทย จึงมีผู้สนใจที่จะเข้าสู่วงการกีฬาทั้งกีฬาสมัครเล่นและกีฬาอาชีพในบทบาทที่แตกต่างกัน เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีม ผู้ประกอบธุรกิจ และอุตสาหกรรมด้านกีฬารวมถึงผู้สนับสนุน (sponsors) แม้ว่าการกีฬาของไทยจะมีชื่อเสียงเพิ่มมากขึ้น แต่ “นักกีฬา” สมัครเล่นสังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยก็ยังคงไม่มีความสำคัญมากนักเมื่อเทียบกับนักกีฬาอาชีพ ที่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 ส่วนนักกีฬาสมัครเล่นยังไม่มีสถานะตามกฎหมาย สิทธิและประโยชน์อื่นใดของนักกีฬาสมัครเล่นจึงไม่มีความชัดเจนทั้งในแง่ของข้อเท็จจริงและแง่ของกฎหมาย จึงไม่มีหลักประกันทั้งในเรื่องของสวัสดิการ ค่าตอบแทน การคุ้มครองกรณีบาดเจ็บ ทูพพลภาพ หรือเสียชีวิตจากการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันกีฬา

ประเทศไทยมีกฎหมายการกีฬาที่ได้ประกาศใช้แล้ว ได้แก่ พระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง “องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2507” เป็นรัฐวิสาหกิจรับผิดชอบกีฬาสมัครเล่นของชาติทั้งในประเทศและต่างประเทศ พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 จัดตั้ง “การกีฬาแห่งประเทศไทย” หรือ “กกท.” เป็นนิติบุคคล ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานและส่งเสริมกีฬาทั้งในและนอกราชอาณาจักรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 ซึ่งการกีฬาแห่งประเทศไทยได้ประกาศรับรองให้เป็นกีฬาอาชีพแล้ว 13 ชนิดกีฬา ได้แก่ ฟุตบอล กอล์ฟ จักรยาน แข่งรถยนต์ สนุกเกอร์ โบว์ลิ่ง เจ็ตสกี จักรยานยนต์ แบดมินตัน เทนนิส ตะกร้อ วอลเลย์บอล และบาสเกตบอล (ประกาศคณะกรรมการกีฬาอาชีพ, 2559) และจัดตั้ง “กองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ” ใน กกท. เพื่อช่วยเหลือสวัสดิการ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา กีฬาอาชีพ นักกีฬาอาชีพ และบุคลากรกีฬาอาชีพ

กฎหมายการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 ไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน จึงได้ประกาศใช้ “พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558” และมี “การกีฬาแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กกท.” (SPORTS AUTHORITY OF THAILAND: SAT) เป็นนิติบุคคลและเป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นองค์กรหลักในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยมี “กองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ” เพื่อส่งเสริมสนับสนุน พัฒนา ค้ำครอง ช่วยเหลือและจัดสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

การศึกษานี้จะศึกษาและวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้องเฉพาะในส่วนของนักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเท่านั้น เนื่องจากกฎหมายแรงงานไม่สามารถนำมาบังคับใช้กับนักกีฬาสมัครเล่นได้ เพราะยังไม่มีข้อกำหนดสถานะของนักกีฬาสมัครเล่นที่ชัดเจนว่าเป็นความสัมพันธ์แบบใดระหว่างนักกีฬากับสโมสรหรือสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย เช่น เป็นการจ้างแรงงาน การจ้างทำของ ตัวการตัวแทน หรือสัญญาจ้างชนิดพิเศษ โดยจะศึกษากฎหมายของประเทศไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ รวมทั้งการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เจ้าหน้าที่และนักกีฬาของสมาคมกีฬาต่างๆ เพื่อศึกษาปัญหาและจัดทำเป็นข้อเสนอในการจัดสวัสดิการขั้นพื้นฐานของนักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬา องค์กรควบคุมและดูแลการจัดสวัสดิการหลักเกณฑ์และมาตรการจัดสวัสดิการของนักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีทั้งนักกีฬาปกติและนักกีฬาคนพิการ ต่างก็มีเป้าหมายที่จะเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย ได้แข่งขันในกีฬาระดับโลกและมหกรรมกีฬาระดับนานาชาติ เช่น เวิลด์คัพ กีฬาคนพิการโลก โอลิมปิกเกมส์ พาราลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ เอเชียนพาราเกมส์ ซีเกมส์ อาเซียนพาราเกมส์ และรายการอื่นๆ ตามศักยภาพของนักกีฬาและสมาคมกีฬาที่สังกัด นักกีฬาทุกคนจึงต้องฝึกซ้อมอย่างหนักและต่อเนื่อง ต้องมีแรงจูงใจที่ดีเพื่อพัฒนาฝีมือให้ได้มาตรฐานสากลจนได้เป็นนักกีฬาทีมชาติไทย และต่อยอดพัฒนาขีดความสามารถเป็นนักกีฬาอาชีพ แต่นักกีฬาสมัครเล่นก็ต้องดำรงชีวิตอยู่ในสังคมเหมือนคนทั่วไป

ต้องการ “สวัสดิการ” ที่ดีในขณะที่ฝึกซ้อม ระหว่างแข่งขันและภายหลังการแข่งขัน (ภิญโญ สาร, 2517) ต้องการหลักประกันที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม มีสิทธิและสามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิที่มีนั้นได้อย่างเต็มที่ (สันต์ชัย รัตนะขวัญ, 2558) ในขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายที่ให้การรับรองอย่างเป็นทางการ การจัดสวัสดิการที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและอนาคต ย่อมจะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่ง เสนาะ ดิยาว (2543) กล่าวว่า การจัดสวัสดิการถือเป็นค่าใช้จ่ายด้านแรงงานที่สำคัญอย่างหนึ่ง แต่ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าการจัดสวัสดิการเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยจูงใจให้ลูกจ้างปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งจะส่งผลถึงความสำเร็จขององค์กรหรือหน่วยงานในอนาคตและการจัดสวัสดิการจำเป็นต้องคำนึงถึงความพอใจและความต้องการที่แท้จริงของคนส่วนใหญ่ มีความเสมอภาค สะดวกและประหยัด (กิ่งพร ทองใบ, 2545) สอดคล้องกับหลักการจัดสวัสดิการของธงชัย สันติวงษ์ (2542) และแนวคิดการจัดสวัสดิการเพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานมีขวัญกำลังใจที่ดีขึ้น ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจและสติปัญญาความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ ไม่ต้องวิตกกังวลกับปัญหาส่วนตัวและครอบครัว ทำให้มีความพึงพอใจในการทำงาน รักงานและตั้งใจทำงานนั้นให้นานที่สุด (อุทัย หิรัญโต, 2523) สวัสดิการอาจเป็นโครงการที่หน่วยงานจัดให้แก่บุคลากร เช่น การประกันชีวิต การรักษาพยาบาล เงินบำเหน็จเมื่อพ้นจากงาน การสะสมเงินออมทรัพย์ เงินทดแทนหรือทำขวัญเมื่อทุพพลภาพ ไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวร (Harwell, 1969)

การจัดสวัสดิการนอกจากอาศัยหลักการและแนวคิดดังกล่าวแล้ว M.V. Moorthy (1969) ยังได้เสนอทฤษฎีสวัสดิการซึ่งองค์กรหรือหน่วยงานสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดสวัสดิการให้เหมาะสมกับบริบทขององค์กรหรือหน่วยงานของตนได้ ดังนี้

1. สวัสดิการเป็นเรื่องของการบังคับควบคุม (The Policing Theory of Labour Welfare) ทฤษฎีนี้มีแนวความคิดที่เชื่อว่าคนส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะเป็นคนเลวมากกว่าคนดี เปรียบเสมือนนายจ้างที่เอาเปรียบลูกจ้างด้วยวิธีต่างๆ ทำให้ลูกจ้างหมดกำลังใจและไม่พอใจทำงาน การกำหนดเป็นกฎหมายคุ้มครองแรงงานจึงจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม และกฎหมายจะบังคับใช้ได้ผลดีต้องมีการตรวจตราจากเจ้าหน้าที่อย่างเข้มงวด

2. สวัสดิการแรงงานเป็นเรื่องของความเชื่อทางศาสนา (The Religious Theory of Labour Welfare) ทฤษฎีนี้มีได้สนับสนุนให้ต้องมีกฎหมายบังคับเรื่องการจัดสวัสดิการแรงงาน แต่เชื่อว่านายจ้างจัดสวัสดิการแรงงานให้แก่ลูกจ้างเพราะเป็นผู้มีศีลธรรม ยึดถือในศาสนาว่าทำดีย่อมได้ดีจึงเป็นการให้ตามความพอใจของนายจ้างซึ่งอาจขาดหลักการที่ดีไป

3. สวัสดิการแรงงานเป็นเรื่องของความรักเพื่อนมนุษย์ (The Philanthropic Theory of Labour Welfare) ทฤษฎีนี้เชื่อว่ามนุษย์ทั่วไปย่อมรักเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ต้องการที่จะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ตกทุกข์ได้ยาก นายจ้างจึงจัดสวัสดิการแรงงานให้ลูกจ้างเป็นอย่างดีและไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ ซึ่งเป็นไปได้น้อยกว่าการบังคับด้วยกฎหมาย

4. สวัสดิการแรงงานเป็นเรื่องของการปฏิบัติแบบบิดาต่อบุตร (The Paternalistic of Labour Welfare) ทฤษฎีนี้เชื่อว่านายจ้างและลูกจ้างเปรียบเสมือนบิดากับบุตร จึงเป็นการจัดสวัสดิการแรงงานแบบเครือญาติ ลูกจ้างและนายจ้างถือว่าอยู่ในครอบครัวอุตสาหกรรมเดียวกันมีผลประโยชน์ร่วมกัน

5. สวัสดิการแรงงานเป็นเรื่องของการป้องกันการเรียกร้อง (The Placating Theory of Labour Welfare) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าลูกจ้างมีความสำนึกในสิทธิและผลประโยชน์ของตน จะรวมตัวกันเป็นกลุ่มเรียกร้องค่าจ้างที่สูงขึ้นและสวัสดิการแรงงานที่ดีกว่าเก่า จึงไม่ต้องมีกฎหมายบังคับโดยตรง เพราะถ้านายจ้างทุกคนปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานก็จะเป็นการป้องกันหรือลดการเรียกร้องได้อีกทางหนึ่ง

6. สวัสดิการแรงงานเป็นเรื่องของการประชาสัมพันธ์ (The Public Relations Theory of Labour Welfare) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการจัดสวัสดิการแรงงานให้แก่ลูกจ้างดีเพียงใดก็จะเป็นการประชาสัมพันธ์กิจการของนายจ้างให้สังคมภายนอกได้ชื่นชม ทำให้ประชาชนนิยมซื้อหรือใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นจากโรงงานแห่งนั้น

7. สวัสดิการแรงงานเป็นเรื่องของความเหมาะสมในทางปฏิบัติ (The Functional Theory of Labour Welfare) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการจัดสวัสดิการแรงงานให้แก่ลูกจ้างก็เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ลูกจ้างจะทำงานด้วยความสุขใจ พึงพอใจ การทำงานย่อมได้ผลผลิตที่ดีตามมา

จะเห็นได้ว่า สวัสดิการอาจเป็นเงินหรือสิ่งอื่นใดที่จัดให้แก่บุคลากรในองค์กรหรือหน่วยงาน เป็นแรงจูงใจที่ดีย่างหนึ่งทำให้คนทุ่มเทกำลังกายและสติปัญญาในการปฏิบัติงาน การจัดสวัสดิการที่ดีต้องมีหลักการ แนวคิด และทฤษฎีดังที่กล่าวแล้วให้เหมาะสมกับบริบทขององค์กรหรือหน่วยงานนั้น

กฎหมายเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการนักกีฬาของประเทศไทยและต่างประเทศ

กีฬาสมัครเล่นนั้นมีอยู่คู่กับประเทศไทยมานานแล้ว แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายใดๆ ที่เป็นหลักประกันความมั่นคงและความปลอดภัยด้านสวัสดิการให้แก่นักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ต่างกับนักกีฬาอาชีพที่มีพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 คุ้มครอง

ส่งเสริมนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพให้ได้รับสิทธิ ความเป็นธรรมในสัญญาจ้าง การยกย่องเชิดชูเกียรติ การมีงานทำจากรัฐ ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ มีกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพเพื่อช่วยเหลือด้านสวัสดิการและอื่นๆ ที่จำเป็น จึงเกิดความไม่เสมอภาคและไม่เป็นธรรมกับนักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยจะศึกษากฎหมายการกีฬาของไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศเพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาต่างๆ และจัดทำเป็นข้อเสนอในการจัดสวัสดิการให้แก่กีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ดังนี้

1. กฎหมายของไทย

1.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งได้ผ่านการลงประชามติเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2559 นั้น มีทั้งหมด 279 มาตรา ประกาศใช้เมื่อวันที่ 6 เมษายน 2560 และนับเป็นประวัติศาสตร์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับแรกที่ได้มีการกำหนดเกี่ยวกับ “การกีฬา” ไว้ในมาตรา 71 ว่า รัฐพึงเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของสังคม จัดให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีจิตใจเข้มแข็ง รวมถึงส่งเสริมและพัฒนากีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนรัฐพึงส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพและความสามารถสูงขึ้น (บุญศรี ไพรัตน์, บรรณาธิการ, 2560)

จะเห็นได้ว่า รัฐบาลและคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่นำโดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชานั้น ได้เล็งเห็นความสำคัญของการกีฬาที่มีต่อประชาชนและประเทศชาติ จึงได้กำหนดการส่งเสริมและการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศไว้ในรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ทำให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าว

1.2 พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการกีฬาและใช้กฎหมายการกีฬาเป็นเครื่องมือในการส่งเสริม พัฒนา กำกับดูแลองค์กรกีฬา สมาคมกีฬา นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา โดยบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้มีองค์การกีฬา เรียกว่า “การกีฬาแห่งประเทศไทย” เรียกย่อว่า “กกท.” ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “SPORTS AUTHORITY OF THAILAND” เรียกย่อว่า “SAT” สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อประสาน ส่งเสริมและพัฒนากีฬาทั้งนักกีฬาปกติและนักกีฬาคนพิการให้มีความเป็นเลิศและต่อยอดเป็นนักกีฬาอาชีพ มีการจัดตั้ง “กองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ” ขึ้นใน กกท. เงินบำรุงกองทุนกีฬาได้มาจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีในอัตราร้อยละสองตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

และกฎหมายว่าด้วยยาสูบ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เงินรางวัล ทุนการศึกษา สวัสดิการนักกีฬาและบุคลากรกีฬาตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่กำหนด

สมาคมกีฬาต้องจัดทำข้อบังคับและจดทะเบียนกับสำนักงานกลางทะเบียนสมาคมกีฬาใน กกท. แล้วจะเป็นนิติบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ (1) สมาคมกีฬาทั่วไป (2) สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และ (3) สมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” เป็นสมาคมกีฬาที่สามารถส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันหรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย ทั้งนี้ ต้องขออนุญาตจากนายทะเบียนกลางสมาคมกีฬาก่อน นอกจากนี้สมาคมกีฬาต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด หากฝ่าฝืนนายทะเบียนมีอำนาจสั่งถอนชื่อสมาคมกีฬาออกจากทะเบียนได้ และบุคคลหรือสมาคมกีฬาใดทำผิดข้อบัญญัติที่กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ซึ่งมีทั้งโทษปรับและโทษจำคุกหรือทั้งจำทั้งปรับ แล้วแต่กรณี

1.3 พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กีฬาอาชีพเป็นกีฬาที่ประเทศต่างๆ ให้ความสำคัญ ทำรายได้จำนวนมากให้แก่นักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ และยังเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและเผยแพร่ชื่อเสียง เกียรติภูมิของประเทศ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายส่งเสริมกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานทัดเทียมนานาชาติประเทศ มีมาตรการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพอย่างเป็นรูปธรรม เพราะเป็นกีฬาที่ต้องจัดการแข่งขัน อย่างเป็นระบบตามมาตรฐานสากล

สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพต้องจัดแจ้งการดำเนินการ เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนแล้วจะได้หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนและใช้คำที่แสดงว่าเป็นกีฬาอาชีพ ประกอบชื่อสโมสรหรือสมาคมได้ มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือต่างๆ ตามเงื่อนไขและมาตรการที่กำหนด รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นที่กฎหมายกำหนด และมีหน้าที่ต้องจัดทำสัญญาจ้างหรือความตกลงร่วมกันแล้วแต่กรณีเป็นหนังสือตามมาตรฐานการจ้างหรือมาตรการในการคุ้มครองนักกีฬา ต้องกำหนดเรื่องชั่วโมงทำงานตามปกติ วันหยุด วันลา การเลิกจ้าง มาตรการด้านความปลอดภัย การคุ้มครองนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพ การทำประกันเพื่อคุ้มครองชีวิต สุขภาพและอุบัติเหตุ นักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ การเยียวยารักษากรณีมีความเสียหายหรืออันตรายอันเกิดจากการบาดเจ็บในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬาอาชีพ รายได้ การแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพกับนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพ และกฎหมายยัง

กำหนดให้สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพออกระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยจรรยาสำหรับ นักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพที่อยู่ในสังกัดหรืออยู่ในความดูแล เพื่อใช้บังคับเป็นการภายใน และต้องกำหนดบทลงโทษนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพที่ฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับว่า ด้วยจรรยาหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณ ระเบียบหรือประกาศที่ออกตาม กฎหมายนี้ หากสมาคมไม่ปฏิบัติก็อาจถูกตัดสิทธิการช่วยเหลือบางส่วนหรือทั้งหมด และมีหน้าที่ ต้องดูแลนักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ และบรรดากองเชียร์หรือผู้เข้าชมการแข่งขันซึ่งชื่นชอบ นักกีฬาอาชีพหรือทีมของตนภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้อยู่ในความเรียบร้อยตลอด ระยะเวลาที่จัดการแข่งขันนัดที่ตนเข้าร่วมการแข่งขันนั้น

นักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพที่จดทะเบียนจะได้รับบัตรประจำตัว มี สิทธิได้รับการช่วยเหลือและสิทธิประโยชน์อื่นที่กฎหมายกำหนด ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักกีฬา อาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพกับสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพ ให้เป็นไปตามสัญญาและ ความตกลงร่วมกันระหว่างนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพกับสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคม กีฬาอาชีพที่ตนสังกัดหรืออยู่ในความดูแล รวมทั้งการแบ่งผลประโยชน์หรือรายได้จากการแข่งขัน และบทลงโทษแก่สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพ ผู้ฝ่าฝืนหรือผู้ไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมาย กำหนด ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือโทษอาญาต้อง ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ แล้วแต่กรณีของการกระทำความผิด

1.4 มาตรการทางภาษีอากร (กรมสรรพากร, 2559) เพื่อเป็นการชักจูงใจให้ บุคคลธรรมดาหรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่บริจาคให้แก่การกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือ กองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทยและกรมพล ศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการจัดหาอุปกรณ์กีฬา การฝึกซ้อมหรือการแข่งขัน การจัดสร้างและพัฒนา สนามกีฬาหรือศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬา หรือการพัฒนา นักกีฬาและบุคลากรกีฬาตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย ที่ได้กระทำตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2561 สามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีได้เป็น จำนวนสองเท่าของจำนวนเงินที่บริจาค แต่เมื่อรวมกับเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่าย เพื่อสนับสนุนการศึกษาตามโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละ สิบของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนนั้น

นอกจากนี้ยังมีกฎกระทรวง ฉบับที่ 325 (พ.ศ. 2560) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับโดยเสนหาที่นักกีฬา นักกีฬาพิเศษ และบุคลากรทางการกีฬา ได้รับอันเนื่องมาจากเข้าร่วมการแข่งขันมหกรรมกีฬาและรายการแข่งขันกีฬาสมัครเล่นระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นรายการกีฬาตามประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เรื่อง การแบ่งระดับเกมส์การแข่งขันมหกรรมกีฬาและรายการแข่งขันกีฬาสมัครเล่นระดับนานาชาติ ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2553 ที่มีจำนวนเกินกว่าสิบล้านบาท โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2560 เป็นต้นไป (สำนักกฎหมายธรรมนิติ, 2560)

2. กฎหมายการกีฬาของต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้เลือกศึกษากฎหมายการกีฬา องค์กรกีฬาและสวัสดิการนักกีฬาของประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย ประเทศญี่ปุ่น และประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ซึ่งเป็นประเทศที่มีผลงานโดดเด่นด้านกีฬาในระดับนานาชาติและตั้งอยู่ในทวีปเอเชียเหมือนกัน เพื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับประเทศไทย สรุปดังนี้

2.1 ด้านกฎหมายการกีฬา ประเทศมาเลเซียมีพระราชบัญญัติการพัฒนากีฬา พ.ศ. 2556 โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเยาวชนและกีฬา (Ministry of Youth and Sports) เป็นผู้รับผิดชอบ มีสภากีฬาแห่งชาติเป็นองค์กรกลางทำหน้าที่ ควบคุม กำกับ ดูแล ประสานงาน องค์กรกีฬาต่างๆ โดยองค์กรกีฬาต้องจดทะเบียนและต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย หากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติต้องได้รับโทษเป็นโทษปรับหรือโทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากนี้ยังมีสภาโอลิมปิกแห่งมาเลเซียที่รับผิดชอบพัฒนานักกีฬาทิมชาติมาเลเซีย เพื่อให้ได้เข้าร่วมแข่งขันในมหกรรมกีฬานานาชาติ เช่น โอลิมปิกเกมส์ พาราลิมปิกเกมส์ เอเชียเกมส์ ซีเกมส์ หรือการแข่งขันกรีฑานานาชาติ (LAW OF MALAYSIA, 2013) ส่วนประเทศญี่ปุ่นมีพระราชบัญญัติการกีฬาระดับพื้นฐาน พ.ศ. 2554 โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology: MEXT) เป็นผู้รับผิดชอบ เน้นการให้ความสำคัญด้านกีฬาว่าเป็นวัฒนธรรมที่มนุษย์ใช้ร่วมกันในระดับสากล กฎหมายกีฬาของญี่ปุ่นกำหนดให้กีฬาเป็นสิ่งสำคัญเป็นสิทธิของประชาชนทุกคน กีฬาพัฒนาความรู้สึกรัก ความสามัคคี สร้างพลังของสังคมในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงส่งเสริมทั้งกีฬาคนปกติและกีฬาคนพิการ มีกฎหมายสลากกินแบ่งส่งเสริมกีฬา (Sports Promotion Lottery Law) กำหนดให้รายได้สลากกินแบ่งมาจัดสรรให้เป็นรางวัลของผู้โชคดี ส่งเสริมกีฬาและจ่ายให้กระทรวงการคลังแห่งชาติ มีกองทุนสาธารณะและกำหนดให้ต้องบูรณาการการทำงานร่วมกันของ

หลายกระทรวงเพื่อส่งเสริมกีฬาของประเทศญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังมีสภาแห่งชาติญี่ปุ่น (Japan Sports Council: JSC) มีบทบาทสำคัญในการสร้างนักกีฬาให้มีความเป็นเลิศ (The Basic Act on Sports, 2011) สำหรับประเทศเกาหลีใต้ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญที่ส่งเสริมการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2555 มีการกำหนดมาตรการต่างๆ ให้ทุกภาคส่วนทั้งของรัฐและเอกชนรวมทั้งสถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมกีฬา มีการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการกีฬาแห่งชาติ การออกตั๋วพนักกีฬาคลาย กับสลากกินแบ่งส่งเสริมกีฬาของญี่ปุ่น มีการจัดตั้งองค์กรกีฬาต่างๆ การยกย่องเชิดชูเกียรตินักกีฬา และผู้ฝึกสอนกีฬายอดเยี่ยม (NATIONAL SPORTS PROMOTION ACT, 2012)

2.2 ด้านองค์กรกีฬา มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนานักกีฬาให้ได้รับชัยชนะ ประเทศมาเลเซียมีองค์กรกีฬาหลายองค์กร ได้แก่ สภาโอลิมปิกมาเลเซียเป็นองค์กรหลักในการประสานงานกับองค์กรกีฬาต่างๆ โดยเฉพาะสภากีฬาแห่งชาติเพื่อคัดเลือกและพัฒนานักกีฬาทีมชาติมาเลเซียเข้าแข่งขันในมหกรรมกีฬานานาชาติ ส่วนประเทศญี่ปุ่นการส่งเสริมกีฬาได้มุ่งเป้าหมายไปที่การปรับปรุงสภาพแวดล้อมกีฬาสำหรับคนพิการโดยร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุข แรงงานและสวัสดิการ องค์กรกีฬาของญี่ปุ่นมีสภากีฬาแห่งชาติญี่ปุ่น (JSC) คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติญี่ปุ่น (JOC) สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยญี่ปุ่น (JASA) และสมาคมกีฬานันทนาการแห่งชาติญี่ปุ่น (NRAJ) ต่างก็มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของนักกีฬาทุกรูปแบบ องค์กรกีฬาส่วนท้องถิ่นและบริษัทภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมการกีฬาซึ่งองค์กรเหล่านี้จะได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากรัฐบาลท้องถิ่นในช่วงเวลาของการจัดตั้งและจะได้รับอีกตามผลงานขององค์กร ในส่วนของเกาหลีใต้ได้มีการจัดตั้งองค์กรกีฬาต่างๆ ประกอบด้วย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย (Korea Olympic Committee: KOC) เพื่อทำกิจกรรมทางธุรกิจและกิจการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย (Korea Sports Association for the Disable: KSAD) เพื่อส่งเสริมกีฬาของคนพิการ

2.3 ด้านสวัสดิการนักกีฬา ในประเทศมาเลเซียจะมีมูลนิธิสวัสดิการ (Yayasan Kebajikan Atlet Kebangsaan: YAKEB) ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบสวัสดิการทั้งของนักกีฬาทีมชาติและอดีตนักกีฬาทีมชาติ ซึ่งดำเนินการโดยสภากีฬาแห่งชาติ โดยมีโครงการต่างๆ เช่น โครงการสวัสดิการนักกีฬาแห่งชาติ ค่าชดเชยจากการสูญเสียรายได้ การประกันภัยคุ้มครองอุบัติเหตุกลุ่มบุคคลของสภากีฬาแห่งชาติทั้งนักกีฬาปกติและนักกีฬาคนพิการ โดยกำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนเงินที่จะได้รับไว้อย่างชัดเจน ส่วนประเทศญี่ปุ่นมีองค์กรกีฬาหลายหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนร่วมกันดูแลความปลอดภัยนักกีฬาตั้งแต่ระดับโรงเรียน มีระบบสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยความพิการหรือเสียชีวิต กีฬาระดับชาติเป็นหน้าที่หลักของหน่วยงานการบริหารส่งเสริม

การกีฬาแห่งชาติ ส่วนกีฬาสมัครเล่นจะขึ้นอยู่กับภาคเอกชนที่เข้ามาดูแลและคุ้มครองนักกีฬานิตต่าง ๆ และสนับสนุนส่งเสริมการกีฬาของประเทศ การพัฒนาศักยภาพทางกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาและสนับสนุนภาครัฐเพื่อส่งเสริมสังคมกีฬาที่ประเทศญี่ปุ่นให้การเล่นกีฬาเป็นสิทธิที่สำคัญของพลเมือง สำหรับประเทศเกาหลีใต้ถือว่า “พลังกายเป็นพลังแห่งชาติ” ความแข็งแรงของประชาชนเป็นรากฐานความแข็งแรงของประเทศผ่านเกมกีฬาระดับชาติ นักกีฬาหรือผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถยอดเยี่ยมจะได้รับการดูแลเป็นอย่างดี เช่น ให้โควตาเรียนในโรงเรียนส่วนกลางทุนการศึกษา การจ้างงาน เงินรางวัล เงินบำนาญ การยกเว้นการเกณฑ์ทหาร การพัฒนาฝีมือในศูนย์ฝึกอบรมมืออาชีพ การฝึกกีฬากับผู้ฝึกสอนฝีมือดีชาวต่างชาติ ตลอดจนได้รับประสบการณ์การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

วิธีการวิจัย

1. การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับสวัสดิการ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 รวมทั้งกฎ คำสั่ง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาของไทยและกฎหมายการกีฬาของต่างประเทศ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ รายงานการวิจัย รายงานประจำปีของการกีฬาแห่งประเทศไทย หนังสือ ตำรา เอกสารทางวิชาการ บทความและวิทยานิพนธ์ แล้วนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ เรียบเรียง สรุปเป็นผลการศึกษา

2. การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพื่อให้ได้รายงานการศึกษาที่สมบูรณ์เป็นประโยชน์ในการสร้างนักกีฬาหน้าใหม่ทีมชาติไทยและพัฒนาการกีฬาของไทยให้ได้มาตรฐานสากล ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์แบบเปิด 2 ฉบับ เพื่อสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และนักกีฬา แล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไขตามคำแนะนำ แล้วขอหนังสือส่งจากคณบดี คณะนิติศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เพื่อขออนุญาตทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เจ้าหน้าที่และนักกีฬาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ให้ครอบคลุมกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีม ทั้งนักกีฬาปกติและนักกีฬาคนพิการ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 6 สมาคมกีฬา ได้แก่ สมาคมกีฬาคาราเต้แห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาเพาะกายและฟิตเนสแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และสมาคมกีฬาบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง บันทึกข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ ตีความตามประเด็นต่างๆ ที่กำหนดไว้ สรุปเรียบเรียงเป็นผลการวิจัยและนำเสนอต่อไป

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เจ้าหน้าที่และนักกีฬาสังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย 6 สมาคมกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการนักกีฬาสสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย นั้นมี 3 ประการ ได้แก่

1. ปัญหาการขาดกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการนักกีฬาสสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 71 กำหนดว่า “...รวมตลอดทั้งส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน...” และพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 กำหนดให้มืองค์การกีฬาเรียกว่า “การกีฬาแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กกท.” สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนานักกีฬาปกติและนักกีฬาคนพิการไปสู่ความเป็นเลิศและต่อยอดเป็นนักกีฬาอาชีพ โดยสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยต้องจัดทำข้อบังคับตามมาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 และนำไปจดทะเบียนกับสำนักกลางทะเบียนสมาคมกีฬา แต่ก็ไม่ได้กำหนดให้ข้อบังคับดังกล่าวต้องจัดสวัสดิการให้แก่ักกีฬา แตกต่างจากกฎหมายของต่างประเทศที่นำมาศึกษาในงานวิจัยนี้และต่างจากนักกีฬาอาชีพที่ได้รับการคุ้มครองตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 ทำให้ขาดกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการให้แก่ักกีฬาสสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

2. ปัญหาการขาดองค์กรควบคุมและดูแลการจัดสวัสดิการนักกีฬาสสมัครเล่น องค์กรกีฬาที่สำคัญของไทย คือ การกีฬาแห่งประเทศไทยหรือกกท.มีหน้าที่ควบคุม ดูแล ส่งเสริม สนับสนุน และจัดสรรเงินงบประมาณเพื่ออุดหนุนสมาคมกีฬาต่างๆ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดหรืออยู่ในแผนพัฒนาของการกีฬาแห่งประเทศไทย ทำให้สมาคมกีฬาได้รับงบประมาณจำกัด (เลิศรัตน์ รัตนวานิช, 2536) ไม่เพียงพอต่อการพัฒนานักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพได้ โดยเฉพาะกีฬาที่ยังไม่อยู่ในกระแสนิยมของประชาชน จึงจำเป็นต้องหาผู้สนับสนุนหลัก (Sponsors) ซึ่งทำได้ค่อนข้างยากมากเพราะขาดองค์กรที่ควบคุมและดูแลการจัดสวัสดิการนักกีฬาสสมัครเล่นแห่งประเทศไทยโดยเฉพาะ ไม่เหมือนกับประเทศญี่ปุ่นที่ภาคเอกชนเข้ามาดูแลสมาคมกีฬาสสมัครเล่นและแตกต่างจากสมาคมกีฬาอาชีพของไทยที่มีผู้สนับสนุนหลักอย่างเป็นทางการ เช่น บริษัทไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) เจ้าของผลิตภัณฑ์ “ช้าง” สนับสนุนสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นเวลา 10 ปี ในโครงการ “1,000 ล้าน ช้างสานต่อทุกความฝันฟุตบอลไทย เพื่อคนไทย” หรือเครื่องดื่มเอส ผู้สนับสนุนหลักอย่างเป็นทางการของสมาคมกีฬา

วอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ซึ่งส่งผลให้นักกีฬาอาชีพดังกล่าวได้รับสวัสดิการที่ดีและมีความมั่นใจในการเป็นนักกีฬาอาชีพอย่างแท้จริง

ปัญหาการขาดหลักเกณฑ์และมาตรการในการจัดสวัสดิการนักกีฬาสมัครเล่นสังกัดกีฬาต้นสังกัดซึ่งเป็นไปสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย นักกีฬาส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาสวัสดิการจากสโมสรหรือสมาคมตามศักยภาพของแต่ละสมาคม บางสมาคมจัดทำระเบียบสวัสดิการเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น สมาคมกีฬาคาราเต้แห่งประเทศไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีหลักเกณฑ์และมาตรการที่ชัดเจนเช่นเดียวกับประเทศมาเลเซีย ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของสมาคมกีฬาหลายสมาคมก็ไม่ได้จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ได้จัดสวัสดิการให้แก่ักกีฬาโดยอิงเกณฑ์ของการกีฬาแห่งประเทศไทย นักกีฬาแต่ละสมาคมจะได้รับสวัสดิการไม่เท่าเทียมกัน ทำให้นักกีฬาขาดขวัญกำลังใจในฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬา ผลงานที่ออกมาจึงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ภาคเอกชน และรัฐบาลจึงควรตระหนักในการให้ความสำคัญกับการจัดสวัสดิการให้แก่ักกีฬาสังกัดสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย โดยการกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในการจัดสวัสดิการให้ชัดเจน

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก สรุปได้ดังนี้

1. ประเด็นการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ซึ่งหมายถึงผู้บริหารสมาคม กรรมการสมาคม ผู้จัดการทีม ผู้ตัดสิน และผู้ฝึกสอน ผู้วิจัยได้กำหนดแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิดไว้ 5 ประเด็น พบว่า สมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่ไม่ได้กำหนดเรื่องสวัสดิการไว้ในข้อบังคับของสมาคม โดยข้อเท็จจริงสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยไม่มีนักกีฬาเป็นของตนเอง การส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันรายการต่างๆ จำเป็นต้องระดมนักกีฬาจากสโมสรสมาชิกต่างๆ มาทำการคัดเลือกและฝึกซ้อมเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย ซึ่งกฎหมายกีฬาที่ใช้ในปัจจุบันไม่ได้มีบทบัญญัติให้สมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยต้องกำหนดเรื่องสวัสดิการนักกีฬาไว้ในข้อบังคับแต่อย่างใด ในทางปฏิบัติมีการจัดสวัสดิการให้นักกีฬาเพราะต้องถูกประเมินตามแนวทางการพัฒนากีฬาเป็นเลิศ (Model) ที่กำหนดให้สมาคมกีฬาต้องดูแลนักกีฬาและบุคลากรกีฬาจากเงินอุดหนุนของการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งไม่เพียงพอต่อการพัฒนานักกีฬา สมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยจึงจำเป็นต้องขอรับการสนับสนุน (Sponsors) จากภาคธุรกิจ สมาคมกีฬามีรายได้มากขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้บริหารและผลงานของนักกีฬา สมาคมกีฬาสมัครเล่น

พัชร หงษาภรณ์

แห่งประเทศไทยต่างๆ จึงต้องการงบประมาณเพิ่มมากขึ้นจากการกีฬาแห่งประเทศไทย และเห็นด้วยว่าสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยต้องกำหนด “สวัสดิการขั้นพื้นฐาน” ไว้ในข้อบังคับของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยเพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาได้พัฒนาตนเองไปสู่มาตรฐานระดับสากลต่อไป

2. ประเด็นการสัมภาษณ์นักกีฬาของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้กำหนดแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิดไว้ 5 ประเด็น พบว่า นักกีฬาได้บรรลุเป้าหมายเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์การคัดเลือกของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยหรือผลงานการแข่งขันในรายการต่างๆ จึงได้เป็นนักกีฬาทีมชาติไทย สวัสดิการของแต่ละสมาคมที่จัดให้นักกีฬานั้นไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์ รายได้และผู้สนับสนุนหลัก (Sponsors) สวัสดิการที่ได้รับยังไม่เหมาะสมและเพียงพอกับสภาพการณ์ในปัจจุบันโดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าเบี้ยเลี้ยงนักกีฬา ระยะเวลาในการฝึกซ้อม ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย นักกีฬาเห็นด้วยที่ต้องมีกฎหมายรองรับให้สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่งต้องจัด “สวัสดิการขั้นพื้นฐาน” ให้แก่นักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะการวิจัย

อภิปรายผล

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬา องค์กรควบคุมและดูแลการจัดสวัสดิการ หลักเกณฑ์และมาตรการจัดสวัสดิการของนักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยมี 78 สมาคมกีฬาและได้พัฒนาเป็นกีฬาอาชีพแล้ว 13 ชนิดกีฬา มีกฎหมายกีฬาอาชีพรับรองสถานะความเป็นนักกีฬาอาชีพ มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพกีฬาทั้งรายได้และสวัสดิการที่ดี ในขณะที่นักกีฬาสมัครเล่นสังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยนั้นยังไม่มีกฎหมายรับรองสถานะ และสวัสดิการที่ได้รับก็ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับศักยภาพของแต่ละสมาคมกีฬา ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาปัญหาทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการนักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเปรียบเทียบกับกฎหมายการกีฬาต่างประเทศ โดยการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพื่อให้ได้รายงานการศึกษาที่สมบูรณ์เป็นประโยชน์ในการสร้างนักกีฬาหน้าใหม่ของทีมชาติไทย และการพัฒนากีฬาของไทยให้ได้มาตรฐานสากล ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด (Open ended) จำนวน 2 ฉบับ เพื่อสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และนักกีฬาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย แล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง ขอนหนังสือนำเสนอจากคณบดีคณะนิติศาสตร์ สถาบัน

บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เพื่อขออนุญาตทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เจ้าหน้าที่และนักกีฬาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ให้ครอบคลุมกีฬาประเภททีมและบุคคลทั้งนักกีฬาปกติและนักกีฬาคนพิการ จำนวน 6 สมาคมกีฬา ได้แก่ สมาคมกีฬาคาราเต้แห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมกีฬาเพาะกายและฟิตเนสแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และสมาคมกีฬาบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นปัญหากฎหมาย การกีฬา องค์กรกีฬา และสวัสดิการนักกีฬา ผลการศึกษาพบว่า

1. กฎหมายการกีฬา ประเทศไทยมีกฎหมายการกีฬาเหมือนกับประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย ประเทศญี่ปุ่น และประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) เจตนารมณ์ของกฎหมายมุ่งเน้นการส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาทั้งนักกีฬาปกติและนักกีฬาคนพิการ เพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ เพื่อให้มีนักกีฬาทีมชาติไทยเข้าแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติโดยมุ่งหวังเหรียญรางวัล เป็นสำคัญมีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ การจัดตั้งสมาคมกีฬานั้นกฎหมายบังคับให้ต้องจดทะเบียนและได้หนังสือรับรองและมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐตามที่กฎหมายกำหนด หากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติของกฎหมายต้องได้รับโทษเป็นโทษปรับหรือจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ แล้วแต่ความผิดในแต่ละกรณี

พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 ไม่ปรากฏข้อบัญญัติที่ให้ความสำคัญแก่นักกีฬาสมัครเล่นแต่อย่างใด มีผลทำให้นักกีฬาสมัครเล่นสังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทั้งนักกีฬาปกติและนักกีฬาคนพิการไม่มีสถานะทางกฎหมายที่ชัดเจน ทำให้ไม่มีความมั่นคงและปลอดภัยในการแข่งขันกีฬาในนามทีมชาติไทย เมื่อเปรียบเทียบกับนักกีฬาอาชีพมีพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 รับรองสถานะของนักกีฬาอาชีพไว้อย่างชัดเจน นับเป็นกฎหมายที่คุ้มครองนักกีฬาอาชีพให้มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพนักกีฬาอย่างแท้จริง

2. องค์กรกีฬา เพื่อให้การบริหารจัดการกีฬาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยทั้งการแข่งขันภายในประเทศและระดับนานาชาติ จำเป็นต้องมีองค์กรกีฬาในทุกประเทศ เช่น คณะกรรมการโอลิมปิก คณะกรรมการพาราลิมปิก สหพันธ์กีฬานานาชาติ สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย องค์กรกีฬาทั้งของไทยและต่างประเทศและสมาคมกีฬามีฐานะเป็นนิติบุคคล ต้องประสานงานกันในเรื่อง กฎ กติกา ระเบียบ ข้อบังคับ รายการแข่งขันและอื่นๆ ทั้งนี้ องค์กรกีฬาของแต่ละประเทศจะต้องเป็นสมาชิกขององค์กรกีฬาระหว่างประเทศ จึงจะมีสิทธิส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการนั้นๆ กฎหมายกีฬาของไทยกำหนดให้การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) เป็นองค์กรกลางของรัฐทำ

หน้าที่ประสาน ส่งเสริม กำกับ ดูแล สมาคมกีฬาต่างๆ ภายในประเทศและองค์กรกีฬาระหว่างประเทศ ตลอดจนจัดสรรงบประมาณอุดหนุนสมาคมกีฬา จัดสร้างศูนย์กีฬาและอื่นๆ วางแผนพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ เพื่อให้ นักกีฬาไทยมีมาตรฐานทัดเทียมนานาชาติ

สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรกีฬาที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักกีฬารองจากสโมสรต้นสังกัดของนักกีฬา ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ทางพฤตินัยเท่านั้นไม่เหมือนกับนักกีฬาอาชีพที่กำหนดความสัมพันธ์ทางนิตินัยไว้อย่างชัดเจน จึงทำให้เกิดปัญหาแก่นักกีฬาสมัครเล่นในเรื่องของสิทธิ หน้าที่ ความคุ้มครอง สวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นใดที่พึงจะได้รับตามที่กฎหมายกำหนด

3. สวัสดิการนักกีฬา นักกีฬาคือหัวใจสำคัญในการแข่งขันกีฬาทุกระดับ แพ้หรือชนะอยู่ที่ตัวนักกีฬา ในทุกเวทีการแข่งขันนักกีฬาเท่านั้นที่จะต้องเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะเล่นอย่างไรจึงจะชนะคู่ต่อสู้ได้ ซึ่งประเทศในภูมิภาคเอเชียต่างให้ความสำคัญในการทุ่มเททรัพยากรและกำหนดมาตรการเพื่อพัฒนานักกีฬาสมัครเล่นให้มีความเป็นเลิศ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2558) การจัดสวัสดิการให้นักกีฬาอาจจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับนโยบายและวิธีการจัดสวัสดิการของแต่ละประเทศ อย่างไรก็ตามนักกีฬาสมัครเล่นก็มีความต้องการพื้นฐานเหมือนคนทั่วไป การจัดสวัสดิการจึงต้องจัดให้ตรงกับความต้องการจำเป็นของนักกีฬาแต่ละชนิดและประเภทด้วย

บทสรุป ปัญหาทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการนักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยนั้น พบว่า กฎหมายมีข้อจำกัดยังไม่รองรับสถานะนักกีฬาสมัครเล่นและยังไม่มีองค์กรที่รับผิดชอบการจัดสวัสดิการ ขาดการกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการการจัดสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นเหมาะสมและเป็นธรรมแก่นักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และนักกีฬาสังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยว่า ควรต้องจัดให้มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ว่าด้วยเรื่องสวัสดิการให้แก่ นักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยโดยตรงและชัดเจนเป็น ลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ นักกีฬาได้รู้ถึงสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับจากการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาซึ่งเป็นแรงจูงใจที่ดีแก่นักกีฬาเช่นเดียวกับกฎหมายการกีฬาของต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะ

1. กฎหมายการกีฬาของไทยยังไม่เอื้ออำนวยและมีข้อจำกัด จึงควรมีกฎหมายเพิ่มเติมหรือออกกฎหมายอนุบัญญัติหรือกฎเกณฑ์แห่งกฎหมาย (By-Law) กฎ ระเบียบ เงื่อนไขให้สมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยทุกสมาคม ต้องจัดสวัสดิการให้แก่ นักกีฬาสมัครเล่นโดยตรงและให้กำหนดไว้ในข้อบังคับของสมาคม เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงให้แก่ นักกีฬา สมัครเล่นและเป็นแรงจูงใจให้เยาวชนผู้ที่รักกีฬาได้พัฒนาขีดความสามารถของตนจนได้เป็นนักกีฬาทีมชาติไทย

2. การกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นองค์กรกีฬากลาง สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจกำกับดูแลสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย จึงต้องมีหน้าที่ควบคุมและดูแลการจัดสวัสดิการ นักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย อย่างเคร่งครัด ให้ได้มาตรฐานและเท่าเทียมกัน เพื่อเป็นแรงจูงใจและเป็นกำลังใจแก่นักกีฬาสมัครเล่น ทั้งนี้เป็นไปตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ใน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

3. สวัสดิการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นของนักกีฬาสมัครเล่น สวัสดิการที่ดีย่อมเป็นแรงจูงใจที่สำคัญให้นักกีฬาทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจและสติปัญญาในการฝึกซ้อมและพัฒนาขีดความสามารถ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายได้เป็นนักกีฬาทีมชาติไทย รัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงต้องให้ความสำคัญในเรื่องการจัดสวัสดิการนักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นกรณีพิเศษ โดยต้องกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในการจัดสวัสดิการนักกีฬาสมัครเล่น สังกัดสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยไว้อย่างชัดเจน

4. รัฐควรใช้มาตรการทางภาษีและสิทธิประโยชน์อื่นใดให้มากกว่าที่กฎหมายได้กำหนดไว้แล้ว เพื่อเป็นแรงกระตุ้นจูงใจให้ภาคเอกชนและภาคประชาชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับเป็นผู้สนับสนุนหลัก (sponsors) สมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในแต่ละชนิดกีฬาเหมือนประเทศญี่ปุ่น เพื่อพัฒนาการกีฬา นักกีฬาและประเทศไทยให้มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทย

5. ควรมีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวกับองค์กรกีฬา สมาคมกีฬา นักกีฬาและบุคลากรกีฬา สถิติการแข่งขันกีฬารายชนิด ประเภทและรายการที่เป็นปัจจุบันและให้เข้าถึงได้ง่าย

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยในเรื่องสวัสดิการของนักกีฬาสมัครเล่นโดยเก็บข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาของไทยจากทุกสมาคมกีฬาทั้งสมาคมกีฬาทั่วไป สมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” และสมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนากีฬาของประเทศไทยต่อไป

รายการอ้างอิง

- กรมสรรพากร. (2559). *ผู้มีเงินได้มีสิทธิหักลดหย่อนอะไรได้บ้าง*. วันที่ค้นข้อมูล 30 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://www.rd.go.th/publish/557.0html>
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2559). *รายงานประจำปี 2558 กรมการท่องเที่ยว กระทรวง*

พัชร หงสยาภรณ์

- การท่องเที่ยวและกีฬา. กรุงเทพฯ: กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. วันที่ค้นข้อมูล 31 ธันวาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://newweb.sat.or.th/wp-content/uploads/2016/08/Annual-Report-2558-1.pdf>
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2558). *รายงานประจำปี 2558 การกีฬาแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย
- กิ่งพร ทองใบ. (2544). *การบริหารค่าตอบแทน*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2542). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญศรี ไพรัตน์, บรรณาธิการ. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: พ.ศ. พัฒนา.
- ประกาศคณะกรรมการกีฬาอาชีพ เรื่อง กำหนดชนิดหรือประเภทกีฬาที่เป็นอาชีพ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559. (2559, 10 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 134 ตอนพิเศษ 201 ง.
- พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 596) พ.ศ. 2559. (2559, 25 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 133 ตอนที่ 10 ก.
- ภิญโญ สาธร. (2517). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- เลิศรัตน์ รัตนวานิช. (2536). *แนวทางการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- สันต์ชัย รัตนขวัญ. (2558). *การจัดสวัสดิการสังคมในระดับท้องถิ่น*. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. เอกสารการสอน. วันที่ค้นข้อมูล 16 มกราคม 2560, จาก http://www.teacher.ssru.ac.th/sanchai_ra/file.php/1/social_welfare_word
- สำนักกฎหมายธรรมนิติ. (2560). *ยกเว้นเงินได้ให้นักกีฬาทีมชาติและผู้ฝึกสอนที่ได้รับ การให้โดยเสนาหาเนื่องจากเข้าร่วมแข่งขันกีฬา*. วันที่ค้นข้อมูล 10 เมษายน 2560, จาก <https://www.dlo.co.th/node/1005>
- เสนาะ ตีเยาว์. (2543). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุทัย หิรัญโต. (2523). *หลักการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Harwell, M. E. (1969). *Personal Management and Training*. New York: Chain Store Publishing Corporation.
- Law of Malaysia. (2013). *Sport Development Act 1997*. Retrieved January 15, 2017, from <http://kbs.gov.my/my/akta-pekeling/akta.htm/?download=539:sports-developmnt-act-1997-act-576&rct=J&frm>

Moorthy, M. V. (1968). *Principle of Labour Welfare*. West Bengal, India: General Printers & Publishers P.V.T. Limiter, Calcutta.

National Sports Promoton Act. (2012). Retrieved January 13, 2017, from <http://elaw.klrl.re.kr/eng-mobile/viere.do?hseq=27208&Type=part&key=16>

The Basic Act on Sports. วันที่ค้นข้อมูล 20 มกราคม 2560, จาก http://www.mext.go.th.jp/a_menu/sports/kinomkou/attach/1336024.htm